

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

612. An Cæsar concedendo preces de novo apponere possit conditiones aliquas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

Quaestio 611. An igitur etiam Caesar concedendo preces, immutare possit naturam beneficii?

Respondet ad hanc quaestionem sub distinctione Chok. p. 26. Caesarem, dum confert, non ut Patronus, id non posse; cum non possit jus acquisitionis Ecclesiae tollere; esset enim species alienationis: item quod limitata potestas translata sit cum suo onere, hinc tenetur providere secundum qualificationem, quae tenebatur Collator ipse, uti & is, ad quem fit devolutio; adeoque providere hominibus illius qualitatis secundum naturam institutionis beneficii. Ac denique quod ubicunque dispositio testatoris est certa respectu certae personae & loci, non potest alterari. Dum vero confert, ut Patronus, posse eum qualitates & conditiones tempore foundationis appositae in totum tollere; cum sola auctoritas, ut Host. in c. cum accessissent. de constitut. & consensus fundatoris vel ejus haeredum sufficiat ad hoc, ut tollatur natura & conditio, aut institutio in ipsa fundatione appositae. Et ut Imol. cum Abb. in cap. fin. de Clericis non residentibus, quod si in institutione beneficii collatio facienda est presbytero, potest cum licentia Patroni super hoc dispensari, ita Chok. verum hoc secundum membrum distinctionis omnino falsum est; cum nequidem fundator ipse, multoque minus successores Patroni postmodum mutare possint leges foundationis, etiam cum consensu Ordinarii, ut supra fusè probatum, ubi actum quid possit Patronus.

Quaestio 612. Num Caesar concedendo preces, de novo apponere possit condiciones aliquas?

Respondeo negativè; quia inferiores, etiam Collatores, debent conferre purè, nisi fortè adji- catur conditio, quae de jure inest. Chok. pag. 27.

Quaestio 613. Cum Caesar ipse vi indulti precum non habeat potestatem conferendi, sed solum nominandi, ut dictum supra ex Wagn. pag. 490. Pirh. loc. cit. n. 368. & Chok. pag. 1. à quibus Precista sint instituendi in beneficio, seu à quo ipsis conferendum beneficium in Ordine ad quod preces impetrantur, an is sit ordinarius Collator, an Executor à Caesare constitutus?

Respondet primò Wagn. pag. 495. id spectare ad Executores illos, dum ait: stando in textu indulti, nisi aliud habeat consuetudo, caesareas literas à Precista primùm offerendas fore Executoribus à sua Majestate deputatis, qui nullo deprehensio substantiali vitio beneficia ipsis canonicè conferant, & postea preces caesareas Ordinariis Collatoribus, ad quos spectat, porrigant, à quibus Precista recipi debet, & in possessionem induci. Hujus suae sententiae hanc dat rationem; quod Papa in ipso indulto velit, ut provisio canonica precedat receptionem, hoc est, missionem in possessionem, dum ait: postquam ipsis canonicè provisum fuerit, recipere & admittere teneantur: hanc verò receptionem solum Ordinariis injunxit; cum in toto indulto nullibi dederit potestatem conferendi iisdem Ordinariis seu Collatoribus.

2. Respondet secundò contrarium, & fortè probabilius Engels ad rit. de prab. n. 71. eò quod ex

binis earum precum formis, Rudolphi nimirum & Ferdinandi Caesarem, quas in praem. pag. 4. & 5. recitat Chok. ubi preces fuerunt expressè ad Ordinarios directae Collatores, itaque ab Imperatoribus pro collatione & provisione Praecista faciendae requisiti; adeoque vel ex hac practica observantia sufficienter colligatur sensus verborum illorum indulti: nec non personas ipsas ad hujusmodi beneficia, postquam ipsis de illis canonicè provisum fuerit, recipere & admittere debeant, & teneantur, esse hic: postquam per Ordinarios, ad quos preces per Caesarem diriguntur, examinatis qualitatibus praecista & ceteris, quae canonica institutio requirit, provisum illis fuerit, vel his recusantibus, aut forsitan circa beneficia reservata, quae ad eorum collationem non spectant, per Executores caesareos, juxta earundem precum tenorem (juxta quem sane non est, si, dum Imperator in literis expressè & directè requirit Ordinarii collationem in beneficio ad illum spectante, praecista, eo neglecto, hanc collationem petat ab Executore) recipere debeant, scilicet ad actualem possessionem eisdem Ordinarii Collatores, vel ad quos ea in possessionem missio pertinere solet. Sed neque, ut addit Engels, videtur fuisse Papae intentio, Ordinariis adimere suum jus conferendi, eis quoque praefere extraneos Executores, quod utique non raro discordias & confusiones moveret. Eandem cum Engels sententiam tenet Pirh. nu. 375. inquit: quia Ordinarii Collatores non facile parebant huic indulto primariae precum, Papam constituisse delegatos suos pro executione nominationis caesareae, ut compellant Ordinarios ad conferendum: quamvis n. 384. expressè teneat contrarium, dum inquit: Executores deputati à Caesare debent iis, qui ab illo nominati sunt ad beneficia, conferre & assignare beneficia, & postquam illis canonicè provisum est, Collatores eisdem recipere & admittere debent; adeoque collatio semper fit (hoc est demandatur faciendae) Executoribus, collatoribus verò nudum receptionis seu installationis ministerium. Idem cum Engels tenet Chok. pag. 26. (quamvis obcurtius loquatur, & velit receptionem, & admissionem haec, de qua in indulto, esse receptionem collativam juris in beneficio, sive accipi pro ipsa institutione, seu collatione; adeoque Praecista non egere ulterius alicujus operae vel gratiae, nisi ad actum possessionis corporalis, in qua tantum consistit executio facti) dum ait: mentem Pontificis esse, ut ipsi Ordinarii praecistis provideant & beneficia conferant per collationem, videlicet receptivam, vel receptionem collativam.

Quaestio 614. Executores precum harum, à quo, & quales constituendi, & quae eorum potestas?

Respondeo ad primùm: Pontifex generatim pro nominationis caesareae executione delegatos suos constituit, seu haberi vult, quos Caesar Executores deputavit. Wagn. pag. 492. Pirh. n. 375. Imperator verò auctoritate pontificia seu concessa sibi Pontifice in specie hos Executores constituit, denominando certas aliquas personas Ecclesiasticas. Potèst quoque proinde Caesar, Executor à se denominato mortuo, antequam preces seu denominatio sortita effectum, deputare & substituere alium & alium, donec preces plenè sortita effectum. Pirh. & Wagn. ll. cit. Aitque Pirh. aliud dicendum, si

Exe-